

Rasai, buvusiai mokinei, personalinės parodos „Žolynai“ proga

Parėjo tavo žolynai,
Giedojimų stiebeliais

Pakilo.

Alpuliu rasa rasoja,
Papartynais varva

Tyla.

Jau sušilo ir lapai,

Ir žiedlapiai

Nuo tavo gerumo...

Jie negali ištvirt

Nepaglostyti.

Vis kartojasi

Lietūs –

Amžinoji buvimo tėkmė,

Nenuspėjama laiko

Byla.

Vasilijus Trusovas